

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság  
Bf.I.249/2007/7. szám

## **A Magyar Köztársaság nevében!**

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi február hó 12. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A másodfokú bíróság a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmény miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 8.B.34/2007/19. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a börtönbüntetés tartamát 1 (egy) évre, a felfüggesztés próbaidejét 3 (három) évre súlyosbítja;
- a Dombóvári Rendőrkapitányság 1-292/1-329/00/2006.F. és az 1-292/1-181/00/2006.F. számú iratait a jelen büntetőügy mellékleteként rendeli kezelni.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmények megnevezése helyesen 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.275.§ (1) bekezdés a) pont) és hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§).

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 1.500 (egyezeröt száz) forint bűnügyi költséget.

### **I n d o k o l á s**

A Tolna Megyei Bíróság a 2007. évi október hó 25. napján kelt 8.B.34/2007/19. számú ítéletével a vádlottat 2 rb. hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette és hivatali visszaélés büntette miatt 8 hónap, végrehajtásában 2 évre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Ez ellen súlyosbításért, a szabadságvesztés és a próbaidő hosszabb tartamban történő meghatározása végett az ügyész, míg a vádlott és a védő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a tárgyaláson jelen lévő képviselője útján a vádlott terhére irányuló fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.351.§ (2) bekezdés b) pontjának II. fordulatra - megalapozatlannak találta: az a fegyvertartási engedély meghosszabbításával kapcsolatos ügyintézés érintően kis mértékben hiányos. Ezen túlmenően a vádlott fellebbezésének az írásbeli indokolásában az elsőfokú eljárásban már vizsgált körülménnyel összefüggésben új bizonyítékra hivatkozott. Ezért a másodfokú bíróság a Be.351.§ (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján bizonyítást rendelt el, melynek keretében beszerezte az RB ...-.. forgalmi rendszámú szolgálati gépkocsi 2006. március hó 27. napján vezetett menetlevelét, felolvasta Ócsai István igazságügyi közlekedési és műszaki szakértő írásbeli előterjesztését, valamint ismételten kihallgatta az **1.számú** tanút.

A felvett bizonyítás, valamint az iratok tartalma alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint a másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészítette ki:

A vádlott a **2.számú tanú** fegyvertartási engedélyének a meghosszabbításakor ..... Község Jegyzőjének a megkeresésre adott válaszát sem várta be; a kért tájékoztatás a Dombóvári Rendőrkapitányság ügykezelőjéhez 2006. március 28-án érkezett meg (nyomozati iratok 239. oldal).

E kiegészítéssel a tényállás már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az a vádlott védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást körültekintően folytatta le, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat feltárta. Azokat egyenként és összességében is értékelte, számot adva arról, hogy melyik bizonyítékot milyen okból fogadott, vagy vetett el. Indokolása helytálló, az minden tekintetben megfelel a logika szabályainak, az általános élettapasztalat és az ésszerűség követelményeinek.

A felvett bizonyításra, valamint a perbeszédben, illetve az utolsó szó jogán kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróság érvelésének a megismétlése nélkül - az alábbiak kiemelését mégis szükségesnek tartja:

Az ügyben központi jelentőséggel bíró számítógépes nyilvántartási rendszer használata kizárólag az aktiváláshoz szükséges kód és egy jelszó együttes alkalmazása folytán vált csak lehetővé. Akkor tehát, ha az ügyintéző előbb a saját személyi számát, majd az általa kitalált és a rendőrkapitányság osztályvezetőjének a páncélszekrényében zárt borítékban őrzött jelszót hibátlanul begépelte. Ez esetben történhetett csak meg a korábbi büntetésekre vonatkozó adatok lekérése úgy, hogy ezzel egyidejűleg a végrehajtott számítástechnikai műveletek legfontosabb ismérvei rögzítésre kerültek.

Így vált ismertté az, hogy a vádlott - általa sem vitatottan - a 2006. évi március hó 9. napján a fegyvertartási engedélyük meghosszabbítása iránt kérelmet előterjesztő **2.számú tanú** és **3.számú tanú** vonatkozásában priorálást végzett. Mindkét priorálás azonos eredménnyel járt, a szóban forgó személyek - a kapott E:001 jelzésből kiolvashatóan - voltak már büntetve.

Erről a vádlott nyilvánvalóan tudomást szerzett; ügyintézése során ezt a tényt egyébként a **3.számú tanú** is közölte vele. Éppen azon a napon, amelyen az érvényesített engedélyét átvette.

Ennek részleteiről a **3.számú tanú** mindvégig határozottan és ellentmondástól mentesen számolt be. A tanú következetesen vallotta, hogy telefonon történt egyeztetést követően a rendőrkapitányságra kellett bemennie, ahol a vádlott - a Keszthelyi Városi Bíróság ítéletére hivatkozva - tanácsalanságot mutatott. Egészen addig, míg fel nem ismerte **3.számú tanú** tájékozottságát; azt a körülményt, hogy az engedélyezés lehetőségével a vesztegetés miatt korábban pénzbüntetésre ítélt kérelmező láthatóan tisztában volt.

A vádlott ilyen előzmények után hosszabbította meg a **2.számú tanú** és a **3.számú tanú** fegyvertartási engedélyét, mindkettőt 2006. március 23-án. Anélkül azonban, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalától és ..... Község Jegyzőjétől az érdemi elbíráláshoz szükséges válaszokat, illetve a fegyvertartás körülményeinek vizsgálatáról készült jegyzőkönyveket bevárta volna.

Ezt követően, 2006. március 27-én készültek el a valótlan tartalmú erkölcsi bizonyítványok. Ez alkalommal is úgy, hogy 8 óra 44 perckor, a nyilvántartási rendszerbe való belépés időpontjában a vádlott azonosítója és jelszava került felhasználásra. Nem csupán a **2.számú tanú** és a **3.számú tanú** büntetettségre irányuló lekérdezések történtek, hanem a vádlott személyi adataival egy harmadik - ekkor már ún. nullás - erkölcsi bizonyítványt is lehívtak.

A rendelkezésre álló bizonyítékok ismeretében teljességgel életszerűtlen lenne annak még pusztá feltételezése is, hogy a fenti műveleteket egy ismeretlen személy hajtotta végre. Ahhoz ugyanis nem kizárólag a már említett azonosító kódot és jelszót kellett tudni, hanem a jelen esetben a vádlott születésének helyét és idejét, valamint az édesanyja vezeték- és keresztnévét is.

E tekintetben nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a fegyvertartási engedélyek meghosszabbítása után már senki más érdekében nem állhatott az erkölcsi bizonyítványok meghamisítása. Különösen a **2.számú tanú** ügyében, ahol az irattárba helyezés előtt mindenképpen meg kellett változtatni annak az okiratnak a tartamát, amelyben még szerepelt a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet 3.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti kizáró okra történő utalás. Ennek érintetlenül hagyása esetén ugyanis egyedül a vádlott tarthatott számonkéréstől; végső soron attól, hogy felelősségre vonják.

Ezen túlmenően a vádlott védekezése alibi igazolására is irányult.

Tény, hogy a szóban forgó reggelen, 2006. március 27-én a vádlott a Komlói Rendőrkapitányság megkeresése alapján az .....-...../10/2006. számú ügyben meghallgatást kívánt foganatosítani: az **1.számú tanú** azonban 8 órakor, szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ezért a vádlott e személy felkeresése mellett döntött.

Ebben az időpontban az **1.számú tanú** a D..... település, Gy. A. utcai élelmiszerüzletben dolgozott, a lakásától 4,2 km távolságra. Így a rendőrkapitányság hátsó bejáratától szolgálati gépkocsival elinduló vádlottnak - a B. ...utca .... szám alatti családi ház érintésével - előbb 7,4 km-t, majd a vegyesbolttól a munkahelyéig újabb 2,3 km-t kellett megtennie. Összesen tehát 9,7 km-t, amely hozzávetőlegesen 16-17 percet vett igénybe.

A jelen büntetőügyben az **1.számú tanú** kihallgatására első alkalommal a 2007. évi augusztus hó 29. napján került sor, közel másfél esztendővel azután, hogy a vádlottal találkozott. Így több hónap elteltével e beszélgetés pontos időpontjára nyilvánvalóan nem emlékezhetett. Azt érthetően csak a rutinszerűen ismétlődő feladataihoz tudta kötni, így ahhoz, hogy a vádlott még az üdítőitalokat szállító gépkocsi érkezése előtt, 8.30 és 9 óra között jelent meg.

Ennél közelebbi, egyértelműen azonosítható határokat azonban már nem jelölt meg.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az RB ...-.. forgalmi rendszámú szolgálati gépjármű menetlevelének tartalmi hitelességét jelentős mértékben befolyásolta az a körülmény, hogy azt a vádlott egyedül állította ki, annak kitöltését senki nem ellenőrizte. Ezért az abban foglaltakat, különösen a gépkocsi elindulásának és érkezésének az idejét fenntartásokkal kellett kezelni.

E bizonyítékokat egybevetve - figyelemmel arra, hogy az élelmiszerüzletből a rendőrkapitányság épületéig tartó utat 4-5 perc alatt meg lehetett tenni - nem zárható ki, hogy a vádlott 8 óra 44 perckor már ismét az irodájában tartózkodott. Éppen ellenkezőleg; a fentebb ismertetett adatokból következően elegendő lehetősége kínálkozott arra, hogy a meghallgatásra kitűzött időpont elmulasztása után az **1.számú tanút** felkeresse, majd a számítógépéhez még idejében visszaérjen.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a perrendi előírások megtartásával okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a fegyvertartási engedélyek meghosszabbítása után a vádlott volt az, aki a **2.számú tanú** és a **3.számú tanú** erkölcsi bizonyítványát meghamisította, majd azokat a Dombóvári Rendőrkapitányság 1-292/1-181/00/2006.F., valamint az 1/292/1-329/00/2006.F. számú irataiban elhelyezte.

E tényállás - az ügy érdemét alig érintő kiegészítéssel - tehát megalapozott, az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

-----

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Az ezt sérelmező, felmentés érdekében bejelentett jogorvoslati nyilatkozat ekként nem volt megalapozott.

A cselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak, az e körben kifejtett érvek meggyőzőek és minden szempontból helytállóak.

A vádlott nyilvánvalóan megszegte a hivatali kötelességét, amikor a testi épség elleni bűncselekmények miatt - három évnél nem régebben - elmarasztalt **2.számú tanú** fegyvertartási engedélyét meghosszabbította, s ezzel őt jogtalan előnyhöz juttatta. Kevéssel később pedig, attól időben elkülönülten hamis közokiratokat is készített, jogellenesen megváltoztatta az ügyintézéshez szükséges erkölcsi bizonyítványok tartalmát.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság nagyjából feltárta, mindössze a kettőt meghaladó bűnhalmazatot mulasztotta el súlyosító körülményként figyelembe venni.

Törvényesen került sor a büntetési nem megválasztására, továbbá a szabadságvesztés végrehajtásának a felfüggesztésére. A börtönbüntetés tartama, valamint a törvényi minimummal azonos mértékű próbaidő azonban eltúlzottan enyhe, nem alkalmas a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok elérésére. Ezért a másodfokú bíróság az előbbi egy évre, míg a felfüggesztés próbaidejét három évre súlyosította.

Következésképpen az ügyészi fellebbezés megalapozottnak bizonyult.

A Dombóvári Rendőrkapitányság 1-292/1-329/00/2006.F. és az 1-292/1-181/00/2006.F. számú iratai a jelen büntetőügy mellékletét képezik, így azok lefoglalásának a megszüntetése és kiadása nem lehetséges. Amennyiben a kiállító hatóságnak a szóban forgó iratokra szüksége van, úgy a részére a Be.153.§ (3) bekezdése alapján hiteles másolatot kell készíteni.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be.372.§ (1) bekezdésében írtak szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetőjogi jogkövetkezményekre és az iratok lefoglalására vonatkozó részében megváltoztatta.

A 2007. évi CLXII. törvény 18.§-a módosította a Be.258.§ (2) bekezdés d) pontját. 2008. január hó 1. napjától kezdődően az ügydöntő határozat rendelkező részének az alkalmazott törvényhely feltüntetésével kell tartalmaznia a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését. Ezért a másodfokú bíróság az egyéb rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy a hivatali bűncselekmény megnevezése helyesen hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§), míg a közbizalom elleni bűncselekményé 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.275.§ (1) bekezdés a) pont).

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2008. február 12.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 8.B.34/2007/19. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.249/2007/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi február hó 12. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: